(గత సంచిక తరువాయి)

3

ఊటీ కలెక్టర్ కార్యాలయంలో ఊపందుకున్నది వివాదం.

పర్యావరణ పరిరక్షణ సమితి ప్రతినిధులు ఒక వైపు. న్యూట్రినో ప్రాజెక్ట్ అధికార ప్రతినిధులు మరోవైపు.

జిల్లా కలెక్టర్ అధ్యక్షతన సమావేశం ఏర్పాటైంది. చర్చలు సామరస్యంగా జరగాలని అధికారులు అష్టకష్టాలు పడుతున్నారు. అయినా ఆవేశకావేషాలు దాగడం ఏదు. స్పెషల్ కవరేజి కోస్మ వచ్చిన మీడియా ప్రతినిధులు చకచకా పనిలోకి దిగిపోయారు.

'ఓ' టీవీ ప్రతిష్ఠను ఇనుమడింప జేసే కవరేజ్‌లో ఈ సమావేశం క్లయిమేక్స్ లాంటిది కాబట్టి ఒక్క డీటెయిల్ కూడా వదలకుండా షూట్ చేస్తున్నాడు కెమెరామన్ ఖాన్. అతనికి సమయస్ఫూ ర్తితో సూచనలు అందిస్తున్నాడు టీం మేనేజర్ సుధాకర్. అంతా గమనిస్తూ పాయింట్స్ నోట్ చేసుకుంటోంది యాంకర్ అనన్య.

పర్యావరణ ప్రతినిధి ఒక పెద్దమనిషి అరిచి అరిచి ఆవేశంగా చెప్పాడు:

"మీరు ఎన్నయినా చెప్పండి. మధుమలై అడవుల్లో న్యూట్రినో ప్రాజెక్ట్ పెడితే అడవి జంతువుల బ్రతుకు దుర్భరమై పోతుంది. ఇప్పుడు మనం ఆ దారిలో కారులో వెళ్ళినా నడిచే వెళ్ళినా ప్రాణ స్నేహితుల్లా దారికి అటూ ఇటూ నిలుచుని స్వాగతం చెపుతుంటాయి అడవి ఏనుగులు. న్యూట్రినో ప్రాజెక్ట్ కోసం సొరంగం తవ్వడం మొదలుపెడితే ఆ డ్రిల్లింగ్ వల్ల వచ్చే అదురుడు శబ్దాలకు అడవిలో ఏ జంతువూ నిద్రపోవడం కుదరదు. అది వస్తే మనం అదిరిపడి వీధిల్లోకి పరుగెడతాం. మరి అన్నెం పున్నెం ఎరుగని అడవి జంతువులు ఏం చేస్తాయి? పోతుంది. వాటి దినసరి జీవితం డిస్టర్బ్ అవుతుంది. జంతువులన్నీ కకావికలై పరిగెడతాయి. మనుషులు కనబడితే దాడిచేస్తాయి. తొక్కేస్తాయి. చంపేస్తాయి. సొరంగం తవ్వినంత కాలం లారీలూ ట్రక్కులూ వందల సంఖ్యలో వస్తూ పోతూ ఉంటే శింగార ప్రాంతం నుంచి మైసూర్ రోడ్డు దాకా మదుమలై అడవులన్నీ అదిరి గ్రామాల మీద దాడి చేసినా ఆశ్చర్యం లేదు. ఇన్ని విధాలా ప్రమాదాలు ఉన్న ఈ ప్రాజెక్టును మొదలు పెట్టక పోవడమే క్షేమం. మనుషులకూ జంతువులకూ అందరికీ క్షేమం. అందుకే ఈ ప్రాజెక్టును మేము వ్యతిరేకిస్తున్నాం. కాదని ప్రాజెక్టు మొదలుపెడితే మేము ఆందోళన చేస్తాం. ఉద్యమం లేవదీస్తాం. నిరాహార దీక్షలు చేస్తాం. అంతేగాని శింగార దగ్గర సింగారంగా ఉన్న అడవుల్ని మాత్రం నాశనం కానివ్వం.. ఆఁ.."

పర్యావరణ ప్రతినిధి ఆవేశాన్ని అడ్డుకుంటూ న్యూట్రినో అధికారి ఇంకా గొంతు పెంచాడు. "ఇదెక్కడి ఘోరమండీ? ఇదేమీ మనుషులకూ జంతువులకూ పోటీకాదు. ఎప్పుడో నూటయాభై సంవత్సరాల క్రితం ఊటీకి రోడ్డు వెయ్యలేదా? అటు మెట్టుపాళెం నుంచి ఊటీ దాకా రైల్వే లైను కోసం కొండల్ని కొట్టలేదా? సొరంగాలు తవ్వలేదా? బ్రిడ్జీలు కట్టలేదా? ఇటు మైసూరు వైపు నుంచి గూడలూరు దాకా ఘాట్‌రోడ్ వెయ్యబట్టి కదా మైసూర్ నుంచి చక్కగా ఊటీకి వస్తున్నాం? గుడలూరు క్రాస్ నుంచి కొత్త ఘాట్ రోడ్‌లో

రాత్రింబవళ్ళూ మనం వెహికల్స్‌లో వెళుతున్నాం. జింకలూ మనల్ని పలకరిస్తున్నాయి.. ఏం మునిగిపోయిందండీ? మదుమలైలో శింగార ప్రాంతంలో న్యూట్రినో ప్రాజెక్టు పెడితే అంతర్జాతీయంగా శాస్త్ర పరిశోధనల రంగంలో ఇండియా ప్రతిష్ఠ పెరుగుతుంది. సొరంగం కోసం మనమేమీ కొత్త రోడ్లు వెయ్యడంలేదు. ఉన్న రోడ్లే వాడుకుంటున్నాం. అదీగాక ఇండియాలో ఈ ప్రాజెక్ట్ పెట్టడానికి అటు నైనిటాల్‌లో ఓ ప్రాంతం ఇక్కడ మదుమలైలో శింగార ప్రాంతం.. ఈ రెండే అనువైనవి. నైనిటాల్‌లో మంచుకొండలలో సొరంగం తవ్వడం చాలా ప్రమాదకరం. అక్కడ సొరంగం తవ్వుతూ పోతే తవ్విన చోటు కేవలం ఇరవైనాలుగు గంటల్లో పైకప్పూ పక్కన గోడలూ లేదా ఇనుప దిన్నెలూ దన్ను పెట్టి ఆపాల్సి వస్తుంది. లేదా మంచు కొండలు కాబట్టి సొరంగం కూలిపోతుంది. ఎంత ప్రమాదమో ఆలోచించారా? ఇక్కడ మదుమలైలో ఆ ప్రమాదమేమీ లేదు. సొరంగం తవ్వుతూ నింపాదిగా పైకప్పు ఆర్చి పని చూసుకోవచ్చు అన్నీ ఆలోచించి ఇక్కడ ప్రాజెక్టు ఖరారు చేశామే గాని ఇదేమీ ఆషామాషీ వ్యవహారం కాదు. తెలిసీ తెలియకుండా దీన్ని వ్యతిరేకించడం భావ్యం కాదు.."

అధికార ప్రతినిధి అలా మాట్లాడుతూ ఉండగానే పర్యావరణ బృందం నుంచి ఒక మహిళా ప్రతినిధి తాచుపాములా లేచింది.

"ఏమిటి మీరనేది? తెలిసీ తెలియక ఎవరు మాట్లాడుతున్నారు? ఒకే ఒక్కమాట నేనడుగుతాను చెప్పండి... మీరేవో ప్లాన్లూ మ్యాప్‌లూ చూసీ చూపించీ మాట్లాడుతున్నారు.. మీ ప్రాజెక్టు ప్రతినిధులెవరైనా ఇంతవరకూ శింగార ప్రాంతంలో అడవుల్లోకి ఏ ఆర్భాటం లేకుండా మామూలుగా వెళ్ళి చూశారా? చెప్పండి.."

ఆ మాటలతో అధికార ప్రతినిధులు గతుక్కుమన్నారు. ఏం చెప్పాలో తెలియక తత్తర పడ్డారు.

"మేం ఈ పోస్టింగ్‌కు కొత్తగా వచ్చాం. మా వాళ్ళు ఇంతకు ముందు పని చేసిన వాళ్ళు ఆ అడవుల్లోకి వెళ్ళే ఉంటారు. వెళ్ళకుండా ఎలా ఉంటారు?" అన్నాడు సూట్ వేసుకున్న అధికారి గంభీరంగా

మహిళా ప్రతినిధి ఊరుకోలేదు. మరింత ఊగిపోయింది. "ఇవే మరి బూటకం మాటలంటే, మీరు విమానంలో కోయంబత్తూరు లేదా బెంగుళూరులో దిగి ఇక్కడికి కారులో అలా వచ్చి ఇలా చూసి వెళితే సరిపోదు. మదుమలై అడవుల్లో చిన్న చిన్న పల్లెల్లో నిరాడంబరంగా బ్రతుకుతున్న మనుషుల మధ్య రెండురోజులుండి చూడండి. ఏనుగులో పులులో దాడిచెయ్యకుండా ఉండాలంటే మనం ఎలా ఉండాలో ఎలా ఉండకూడదో తెలుస్తుంది. కొండల మధ్య ఘాట్ రోడ్ వెయటం వేరూ.. కొండల కింద అడుగు భాగంలో పది కిలోమీటర్ల పొడవునా సొరంగం తవ్వడం వేరూ... తెలిసి తెలియక మాట్లాడేది మేమా మీరా? కొంచెం మెదడు పెట్టి ఆలోచించండి సార్.."

"ఆ పని మీరు చెయ్యండి.."

"మాకు మెదళ్ళున్నాయ్.. మేము ఆలోచించే మాట్లాడుతున్నాం... ఎటొచ్చీ మీ సంగతే కొంచెం సందేహంగా ఉంది.."

దాంతో గొడవైపోయింది. వీడియో కెమెరాలు అటూ ఇటూ కదిలాయి. మైక్‌లు మరీ బిజీ అయిపోయాయి. సమావేశం రసాభాస అయే ఘట్టంలో కలెక్టర్ జోక్యం చేసుకుని అందరినీ సమాధాన పరిచి శాంతింప జేశాడు.

ఈ మీటింగ్‌లో ఏం తేలిందీ అంటే ఏమీ తేల లేదని తేల్చారు. తల బొప్పి కట్టింది తప్ప తలనొప్పి తగ్గలేదు.

కలెక్టర్ ఇతర అధికారులతో తగ్గు స్వరంలో మంతనాలు జరిపాడు. వెంటనే ప్రకటన చేశాడు.

"ఒకే! ఈ సమావేశం ప్రస్తుతానికి ముగిస్తున్నాం. ఇప్పటి చర్చల వివరాలన్నీ ప్రభుత్వానికి పంపుతాను. మీడియాతో కూడా చర్చ జరుగుతుంది. మళ్ళీ మరోమారు సమావేశమై ఇంకా వివరంగా చర్చిద్దాం. ప్రాజెక్టు ప్రారంభం కావడానికి ఇంకా టైముంది కాబట్టి ఆలోగా మళ్ళీ సమావేశమౌదాం. అంత వరకూ శెలవు.."

సమావేశం ముగిసి అందరూ రణగొణగా మాట్లాడుకుంటూ వెలుపలికి వస్తుంటే మీడియా ప్రతినిధులు వాళ్ళకన్నా ముందు బైటపడ్డారు. కొందరు రిపోర్టర్లు ప్రతినిధుల్ని వేరు వేరుగా ఇంటర్వ్యూ చెయ్యడానికి సిద్ధమయారు. 'ఓ' టీవీ ప్రోగ్రామ్ వేరు. ప్రతినిధులు వెలుపలికి వస్తున్న నేపథ్యంలో ఖాన్ కెమెరా ఫోకస్ చెయ్యగా అనన్య మైక్ పుచ్చుకుని మాట్లాడింది:

"డియర్ వ్యూయర్స్!" నీలగిరి పర్వత శ్రేణుల్లో న్యూట్రినో ప్రాజెక్ట్ మీద ఓ టీవీ స్పెషల్ ప్రోగ్రాంకి ఇది క్లైమాక్స్ ఘట్టం. ఈ ప్రాజెక్ట్ మీద ప్రజాభిప్రాయ సేకరణలో మీ వంతు పాత్ర మీరు పోషించండి... వెంటనే మీ సెల్ ఫోన్ అందుకోండి. మదుమలై అడవుల్లో న్యూట్రినో ప్రేజెక్ట్ పెట్టవచ్చు అని మీరు భావిస్తే ఎస్ అనీ పెట్టకూడదు అని మీ అభిప్రాయం అయితే నో అనీ టైప్ చేసి మాకు ఎస్.ఎం.ఎస్ చెయ్యడి. మీరు మాకు ఎస్.ఎం.ఎస్ చెయ్యాల్సిన నంబర్..."

టీమ్మేనేజర్ సుధాకర్ గొప్ప బరువు తీరినట్టు నిట్టూర్చాడు.

"ఎక్సలెంట్! వెల్ డన్! అనన్య అండ్ ఖాన్!.. యూ హేవ్ డన్ ఎ గ్రేట్ జాబ్!.."

"ష్హా!" అంటూ కెమెరా దించాడు ఖాన్. నాలుగు రోజులుగా చెయ్యి నొప్పిపట్టింది. వదల్లేదు. కాని తృప్తిగా ఉంది. "వన్ ఆఫ్ మై బెస్ట్!" అన్నాడు.

"అనన్యా! యూ ఆర్ ఫెంటాస్టిక్! ఈ ప్రోగ్రామ్‌తో మన రేటింగ్ పెరిగిపోతుంది.." అన్నాడు సుధాకర్. వెంటనే అతని ముఖ కవళికలు మారిపోయాయి.

బిజినెస్ ముగిశాక వెంటనే ఇల్లు చేరుకోవాలనే బిజినెస్‌మన్ లక్షణం అది. క్షణమైనా అక్కడ ఉండదలచడం లేదు. "ఈ చలికి ఎలా తట్టుకున్నానో భగవంతుడికే తెలియాలి... కమాన్.. లెట్స్ గెట్ డౌన్..." అంటూ సఫారీ దగ్గరకెళ్ళాడు.

"మనం వెళ్ళిపోతాం గానీ మేడంగారు ఒక్కరూ ఉండిపోతారుగా.. ఆమెకు మాత్రం ఈ ట్రిప్ హాలిడే ఇన్ ఊటీ..." అన్నాడు ఖాన్ అసూయగా.

సఫారీ దగ్గర డ్రైవర్ సుబ్రమణ్యం వెంటనే కనిపించలేదు. అతని కోసం వెతుక్కుంటూ ఉండగా షాపు గంటకి పార్కింగ్‌లో ఓ మూల నుంచి వచ్చాడు. అటువైపు పార్క్ చేసి ఉన్న ఓ తెల్లటి ఇండికా కార్ డ్రైవర్‌తో ఏదో హడావుడిగా మాట్లాడి మరీ వచ్చాడు.

సఫారీ బైలుదేరిన కాస్సేపటికి అనన్యకు చాలా వికారంగా అనిపించింది. ఎందుకో వెంటనే తెలిసింది. డ్రైవర్ వైపు కొద్దిగా వాలేసరికి స్పష్టంగా అర్థమైంది.

"ఏం కొట్టావు?" అని అడిగింది చిన్నగా.

"అబ్బే.. అదేం లేదు మేడం... ఇండికా డ్రైవర్ మనోడే. ఆంధ్రావోడే... హైదరాబాదోడే.. కాస్సేపు ఇండికాలో కూచున్నానా.. మేం కబుర్లు చెప్పుకున్నామండి" అన్నాడు సుబ్రమణ్యం నసుగుతూ.

"కబుర్లు చెప్పుకుంటే ఇలా.. వాసనొస్తుందా సుబ్బూ?.."

"ఆఁ భలేవారండి.." అని మూతి ముడుచుకున్నాడు సుబ్రమణ్యం.

కాస్సేపటికి హోటల్ కొచ్చాక అనన్య తప్ప మిగతా అందరూ హైదరాబాద్ తిరుగు ప్రయాణానికి చకచకా సిద్ధమయ్యారు.

వాళ్ళు వెళ్ళిపోతుంటే అనన్యకు దిగులనిపించలేదు.

మనసుకు కొత్త రెక్కలు వస్తున్నట్టే అనిపించింది. కొత్తగా గమ్మత్తుగా సరికొత్త సంగీతం వినిపించినట్లయింది. మరి కొత్త సంకేతాలా? అవి ఎలా ఉంటాయో తెలియదు. ఏదో మలుపు ఏదో మెరుపు కావాలి. అనన్యా అనన్యా అదే కదూ నీ నిరీక్షణ? అదేకదూ నీ అన్వేషణ?

****

పులి కళ్ళలోకి తీక్షణంగా చూసింది అనన్య. భీకరంగా తల విదిలించి ఎర్రటి గుహలాంటి నోరు తెరిచి గాండ్రించింది పులి. క్షణంలో మీదపడుతుంది. చంపేస్తుంది. ఎలాగూ చచ్చిపోతాను తెగించి చచ్చిపోవచ్చు అనుకుంటూ పులి మీదకే దూకింది అనన్య.

అంతలో అనన్య క్షణం ఆలస్యం చెయ్యకుండా ఒంటిమీద బట్టలన్నీ ఒకటొకటీ తీసి విసిరేసింది. నగ్నంగా నిలబడి పులి కళ్ళలోకి ఇంకా నిర్భయంగా నిర్లక్ష్యంగా చూసింది. పులి వెనక్కి తగ్గింది. ఉన్నట్టుండి మళ్ళీ గాండ్రిస్తూ అనన్య మీదికి దూకింది. పంజా దెబ్బ పడింది. రెండు పంజాలు గుండెల మీద పడ్డాయి. యౌవన గిరుల్లాంటి ఎద సొంపులు పులి పంజా దెబ్బకి రక్తం చిమ్మాయి. పులి మీసాలు అనన్య గొంతు మీద పడ్డాయి. కోరలు కసుక్కున దిగబడుతున్నాయి. విలవిలలాడుతూ కొట్టుకుంటోంది అనన్య. ఎవరూ లేరు. ఎవరూ రారు. దేవుణ్ణి ప్రార్థించే క్షణంలో కళ్ళుమూసుకుంది. శ్వాస ఆగిపోతోంది. అయితే శ్వాసతో ఇంకో శ్వాస కలిసింది. అది పులి శ్వాస మరోలా మారింది. జంతువు శ్వాస మనిషి శ్వాస అయింది. కమ్మేస్తోంది.

మృత్యువులాంటి చల్లదనం బదులు వెచ్చటి మత్తులో ఏదో తియ్యదనం కలిసింది.

ఎద మీద దిగబడ్డ పులిగోళ్ళు శరీరాన్ని చీల్చేసి కూడా ఇంకా కదులుతున్నాయి. వీణ మెట్ల మీద నొక్కుతున్నట్టు సరిగమలు ఆలపిస్తున్నాయి. తను చచ్చిపోయి వేరే లోకంలో మేలుకుంటోంది.

పులికాళ్ళు మగమనిషి చేతుల్లా ఉంటాయా? చుట్టేస్తాయా? బంధించేస్తాయా? పులికి ప్రేమ తెలుసా? లాలన తెలుసా? తెలుగు తెలుసా? ఇంగ్లీషు తెలుసా? తన పేరు కూడా తెలుసా? "అనన్యా.. అయ్ లవ్ యూ.." అంటుందా పులి?

దిగ్గున లేచి కూచుంది అనన్య. జివ్వున చలిగాలి బ్లాంకెట్ మడతల్ని చీల్చుకుంటూ దూకింది. హోటల్ రూం వెక్కిరిస్తోంది. అడవి లేదు. పులి లేదు.

కిటికీ అద్దం గుండా దూరంగా అద్భుత దృశ్యం కనిపిస్తోంది.

ఊటీ లేక్ అలల మీద మసక వెన్నెల సుతిమెత్తగా మెరుస్తోంది.

గుండె శబ్దం చెవుల్లో కొట్టుకుంటోంది.

వారం రోజులు శెలవు ఎందుకు పెట్టింది? ఊటీలో ఒంటరిగా ఉండడం అవసరమా?

భయం కాదు. దిగులు కాదు. అర్థంకాని శూన్యం. ఏం కావాలో తెలిసినా ఏమీ దొరకని చోట ఎందుకు ఉండాలి?

ఇంతకీ తనకేం కావాలి? ఒక మగాడా? ప్రియుడా? భర్తా? స్నేహితుడా?

ఎవరు కావాలి? ఏం కావాలి?

ప్రేమా? పెళ్ళా? సెక్సా? థ్రిల్లా?

అడవిలో పులి.. కలలో పులి... అంతేనా? ఇంకేమీ దొరకదా?

****

మత్తు వదలని చలితో పోరాడుతూ ప్రొద్దున్నే చకచకా తయారయి రూం నుంచి బైటపడింది అనన్య. రిసెప్షన్‌లో వాకబు చేసింది.

టూవీలర్ అద్దెకు కావాలి. ఎక్కడ ప్రయత్నించాలి? అని అడిగింది. ఊటీలో అలా టూవీలర్ అద్దెకు దొరకడంకష్టమే. అయినా ప్రయత్నించి చూడండి... అంటూ రెండు మూడు అడ్రస్‌లు చెప్పాడు రెసెప్షనిస్టు. ఆటో చేసుకుని వెళ్ళింది అనన్య. ఆటోలకి మీటర్లు లేవు. ఛార్జీలు ఎక్కువే. ఆటోవాళ్ళకి తెలుగు రాదు. తమిళం లేదా మలయాళం. హిందీలో మేనేజ్ చెయ్యొచ్చు. రెండు మూడు చోట్లా దొరకలేదు గాని నాలుగో షాపు దగ్గర ఎలాగో సెటిల్ అయ్యింది. బజాజ్ కవాసాకి దొరికింది. అదీ ఓ మెకానిక్‌ది. అద్దెలకి తిప్పే

అలవాటు లేదు. అయినా మీరు లేడీ కాబట్టి సాయం చేస్తున్నట్టే ఇస్తున్నానంతే అని బోలెడు కండిషన్లు చెప్పాడు. డ్రైవింగ్ లైసెన్సు, పాస్ పోర్టు తీసి తన దగ్గర పెట్టుకున్నాడు.

కొండలూ గుట్టల రోడ్డు మీద రయ్యిమని సాహస యాత్ర మొదలు పెట్టింది అనన్య. చాలా ఉత్కంఠంగా అనిపించింది. చూసినవే మళ్ళీ చూసింది అయినా భలే సరదా అనిపించింది.

బొటానికల్ గార్డెన్ నుంచి రేస్‌కోర్స్ రోడ్‌కి వెళ్ళి రైల్వే స్టేషన్ దగ్గర రౌండ్లు కొట్టింది. మళ్ళీ ఛారింగ్ క్రాస్‌కి వచ్చి దుర్గా హోటల్‌లో టీ తాగింది. ఊటీలో టీ మజాయే వేరు.

కూనూర్ రోడ్డంట వెళుతూ లవ్ డేల్ జంక్షన్ దగ్గర ఆగిపోయింది. లవ్‌డేల్ అనే పేరే మ్యూజిక్‌లా పని చేసింది.

దూరంగా లోయలో చెట్ల మాటు నుంచి బొమ్మరిల్లులా కనిపిస్తున్న చర్చి బురుజు కేసి చూస్తే కనువిందుగా అనిపించింది.

ఒక దానితో ఒకటి పోటీ పడి నిక్కి నిక్కి ఆగిపోయిన కొండల మధ్య కనుమలోకి మెలికలు తిరిగే రోడ్డు వెంట దూసుకు పోతుంటే ఎండ పొడ తగ్గి చలువలు కమ్మేశాయి.

చిన్నపిల్లలు ఆడుకునే బొమ్మరైలులా అప్పుడే లవ్‌డేల్ స్టేషన్‌లో వచ్చి ఆగింది ఊటీ రైలు. చిన్నాపెద్దా తేడాలేకుండా అందరూ కేరింతలు కొడుతున్నారు. కదిలి వెళుతున్న రైలును చూస్తుంటే ఉల్లాసం ఉత్సాహం అన్నీ కలల్లోకి దూసుకు పోతున్నాయనిపించింది.

లవ్‌డేల్ దాటి వెళ్ళగలిగినంత దూరం వెళ్ళింది అనన్య. ఎకరాలకి ఎకరాలు టీ తోటలు, మల్బరీ, సరుగుడు చెట్లు, అక్కడా ఇక్కడా ఒక్కోచోట పది పదిహేను ఇళ్ళు. అవీ పెంకుటిళ్ళు.

ఆకుల మధ్య బ్రతికేస్తున్న ఆకుల్లాంటి కూలీలు.

ఎవరూ ఎక్కడికీ పోరు. ఎక్కడి ఆనందం అక్కడే ఉంది. ఆనందం ప్రతి మనిషి మనస్సులోనే ఉంది.

ఈ కూలీలు అమెరికా వెళ్ళాలని ఎందుకు అనుకోరు?

మోటార్ సైకిల్ మీద దూసుకు పోతున్న అనన్యని వింతగా చూశారు గ్రామస్తులు. వెర్రి కాకపోతే ఈ తోటల్లో తనకేం దొరుకుతుందని?

ఎవరైనా ఒంటరి విదేశీ టూరిస్టు యువకుడు కారు చెడిపోయి అక్కడే తారసపడితే తను మోటార్ సైకిల్‌లో లిఫ్ట్ ఇస్తే ఎంత బావుంటుంది!

చిన్న పరిచయంతో ఒక మధురమైన రొమాన్స్ మొదలు కావచ్చు. అతనితో తను అమెరికా వెళ్ళొచ్చు. అతను జర్మన్ అయితే తనూ జర్మనీ వెళ్ళొచ్చు..

యూకలిప్టస్ ప్లాంటేషన్ దగ్గర ఎదురైన పెద్దమనిషిని తమిళంలో వాకబు చేసింది.

వచ్చిన దారంట వెళ్ళకుండా అటు నుంచే కూనూర్‌కి దారి ఉంది. ఆ కొత్తదారిలో నిర్భయంగా రయ్యిమని దూసుకుపోయింది అనన్య. ఇది పద్ధతి లేని పిచ్చి గాని ఇందులో మజా ఉంది. పులి ఎదురైనా ఎదుర్కొనే దమ్ము ఉంది. కమాన్ అనన్యా గో ఎ హెడ్ అని దూసుకుపోయింది అనన్య.

కూనూర్ చేరుతుండగా పెద్ద టీ ఎస్టేట్ దగ్గర టూరిస్ట్ వాహనాలు ఆగి ఉన్నాయి. తనూ వెళ్ళి కాసేపు సేద దీరింది ఆ ఎస్టేట్ లోనే టీ ఫ్యాక్టరీ ఉంది. మామూలుగా టీ ఫ్యాక్టరీల దగ్గరికి టూరిస్టుల్ని రానివ్వరు. కాని ఈ ఫ్యాక్టరీ యాజమాన్యం ఒక సదుపాయం కల్పించింది. ఎస్టేట్‌లో ఒక పక్కన చిన్న రెస్టారెంట్ నడుపుతున్నారు. ఆ టీ ఎస్టేట్ లో కూచుని అక్కడే పడిన టీ ఆకుతో అక్కడికక్కడే తాజా టీ తాగడం మహత్తరమైన అనుభూతి.

వేడి వేడి ఆవిరి గాలి శిల్పాల్లా లేచి చెదురుతున్న కప్పునుంచి మజామజాగా టీ తాగుతుండగా సరిగ్గా తనముందే వచ్చి కూచున్న ఓ యువతిని చూసి ఉలిక్కిపడింది అనన్య.

ఒళ్ళు జలజరించింది.

ఈ టీ తాగి కళ్ళు తిరిగాయా అనిపించింది. క్షణం తమాయించుకుని మళ్ళీ పరకాయించి చూసింది అనన్య.

ఎదురు అద్దం ఏదీ లేదు.

టీ ఎస్టేట్‌లో రెస్టారెంట్ దృశ్యం అలాగే ఉంది. అద్దం లేదంటే లేదు. కాని తను అద్దంలో చూసుకున్నట్టే ఉంది.

ఏదో ఇంద్రజాలం జరిగిందా? తనలోంచి ఇంకో తను లేచి వెళ్ళి తనకెదురుగా కూచుందా?

ఇంతకీ ఎదురుగా ఉంది తనేనా? ఇంకొకరా?

ఖచ్చితంగా తెలుస్తోంది. ఎదురుగా తను లేదు. ఎలా ఉంటుంది? ఇదేమైనా డబుల్ యాక్షన్ సినిమానా? ఎదురుగా ఇంకో అమ్మాయి ఉంది.

కాని ఆ అమ్మాయి అచ్చంగా తనలాగే ఉంది.

తనే అనిపిస్తోంది. ముమ్మూర్తులా తనే అనిపిస్తోంది..

✡ ✡ ✡

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Click here to share your comments on this serial

Click here to go to KOUMUDI Library

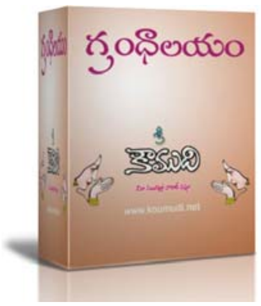

ఈ నవల క్రిందటి భాగం ఇంకా చదవలేదా..? లేక మళ్ళీ ఒకసారి చదువుదామనుకుంటున్నారా? వెంటనే కౌముది గ్రంథాలయాన్ని సందర్శించండి..